

Martin Storlie

Ja, de ganske lang historí de. Den físte kjerka va bygt tá ein privatmann har sám levde i nabolage, sám witte Hans Mira, ei grástenskjerke. Men den kjerka-- well, ho vart no får liten far ein ~~ting~~ tengen, á så bjnte eine muren pá eine sia te sige ut, á så vart menígheta redd á de vart ein fárfardele tummult der ein gang, de va konfirmasjon i kjerka. Di hadde sett no støtter pá den langvæggen får á hólde så at de skulle kje gå ut. Nákk va de, kjerka sto nákk, men den konfirmasjonsdagen va kjerka aldeles full, á så ha di no planker oppi kore sám de satt pá, de va kje aldeles møbelert.á Så jekk en planke áv i sæte á dei trudde naturlivis de et no dætt kjerka ne. De var snakk um de at/kjerka skulle datte ne en gang. Men de va kje non fare -- kjerka sto ~~xxx~~ te ~~xxx~~ ho vart riven ne. (Var du der?) Næi, e va får ong. Á, de va en fárfardele tummult, de va vist ein sám vart drept i tummulten me á kámma ut. Dæi alle sprang pá dóra á glas~~x~~ á slo sunn glas á hópna ut á/huksar e kje fáil så vardæ x ein sám vart drepent, Dæi kám ut -- vel, kjerka sto naturlivis i mange ár á sto te ho vart neréven, så dæi måtte bygge ny stor kjerke i atten hundæe á seksti. Á ho baann ne i atten hundre tre á nitti. Så vart den herre kjerka sám ~~xxx~~ er hér ~~xx~~ ná bygt íjenn á den/vil vel sta så længe sám nán ta áss lever.